Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36553
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

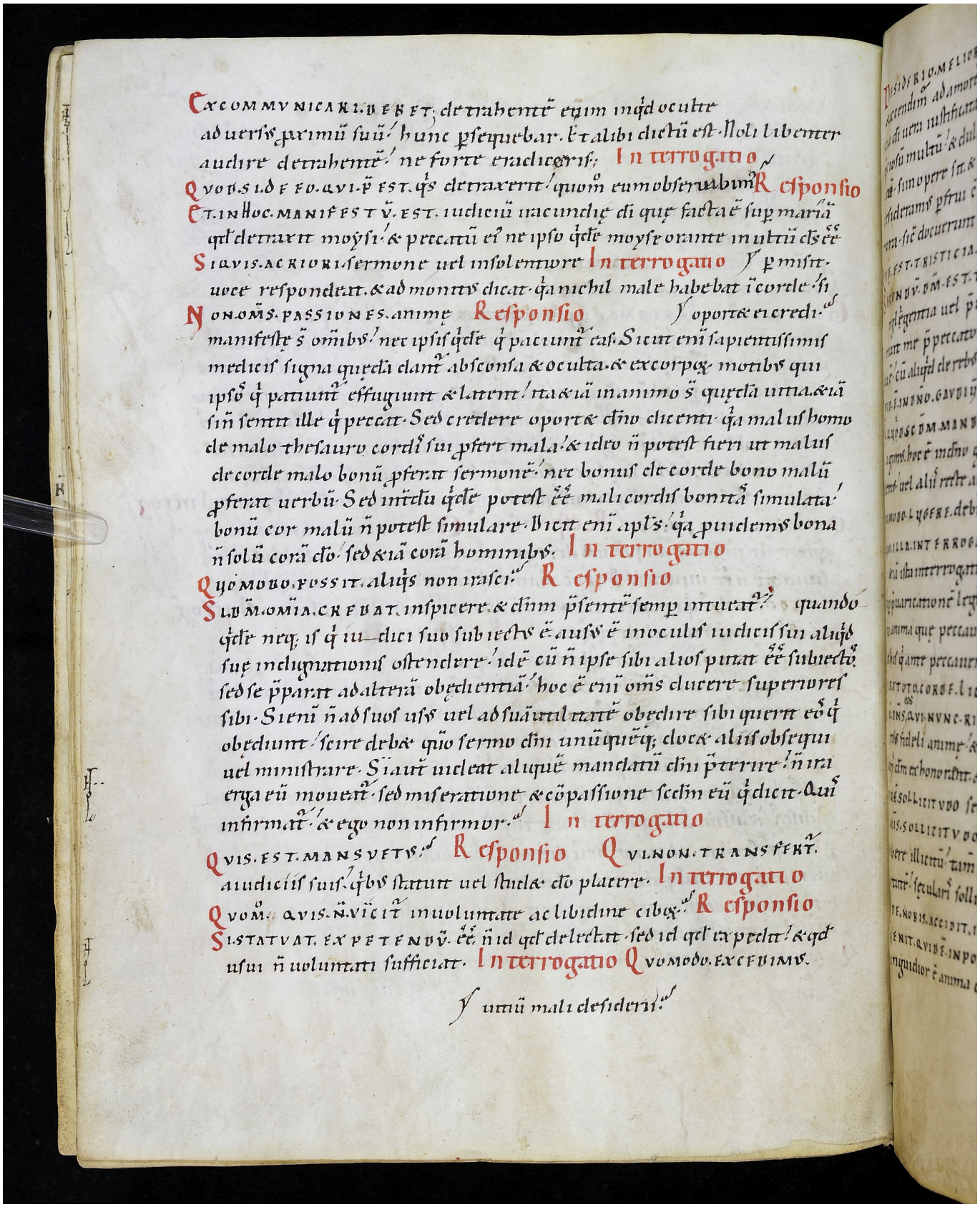

Ex communicari debet, detrahentem enim inquit oculte
adversus primum suum hunc persequebar. Et alibi dicitur est. Noli libenter
audire detrahentem, ne forte eradicetur. Interrogatio
Quomodo si deo displicuit quis detraxerit, quoniam eum observabimus? Responsio
Et in hoc manifestum est iudicium iucunditatis dei quae facta est super mariam
quod detraxit moysi, et peccatum eius ne ipso quidem moyse orante in ultimum dissimulatum est.
Si avis acriori sermone vel insolentiore Interrogatio Et permisit
uoce respondeat, et admonitus dicat quia nihil male habebat in corde, si
non omnes passiones animae Responsio Et oportet eis credi,
manifeste se omnibus, nec ipsis quidem quae patiuntur eas. Sicut enim sapientissimis
medicis signa quietis clamant absconsa et occulta, et ex corporis motibus qui
ipso quod patiuntur effugiunt et latent, tristitia et ira in animo se quietis uitia et ira
sin sentit ille quod peccat. Sed credere oportet deinde dicentem quia malus homo
de malo thesauro cordis sui profert mala, et ideo non potest fieri ut malus
de corde malo bonum proferat sermonem, nec bonus de corde bono malum
proferat uerbum. Sed intellectum quidem potest esse malicordis bonitatem simulata,
bonum cor malum non potest simulare. Dicit enim apostolus, quia puidemus bona
non solum coram deo sed etiam coram hominibus. Interrogatio
Quomodo possit aliquis non irasci. Responsio
Si dominum omnia creuit inspicere et dominum praesentem semper intuitur, quando
quidem neque si quid in—dici suo subiectus esse ausus est in oculis iudicis sui aliquid
suae indignationis ostendere, idem cum non ipse sibi alios putat esse subiectos
sed se praeparat ad alterna obedientia, hoc enim omnis ducere superiores
sibi. Si enim non ad suos usus uel ad suauitatem tantum obedire sibi quierit eos quod
obediunt, scire debet quo sermo dominus unumquemque, docet alius obsequi
uel ministrare. Si autem uidetur aliquem mandatum domini perferre, non ira
erga eum moueatur, sed miseratione et compassione secundum eum quod dicit. Qui
infirmatur, et ego non infirmor. Interrogatio
Quis est mansuetus. Responsio Qui non transferit
a iudicibus suis, quibus statuit uel studia eius placere. Interrogatio
Quomodo avis non vincit in uoluntate ac libidine cibi. Responsio
Si statuat expetendum esse non id quod delectat sed id quod expedit, et quod
usui non uoluntati sufficiat. Interrogatio Quomodo excludimus
Et uitium mali desiderii.